

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ РЕГІОНУ

© В.В. Івасюк, С.Б. Вульчин, 2014

В умовах конкурентного середовища важливою є потреба дослідження конкурентоспроможності виробничо – господарської діяльності окремого регіону, як територіальної одиниці, якій надана адміністративна свобода (за визначенням Єврокомісії – регіон є ланкою, ієрархічно розташованою одразу після держави). У системі національної економіки регіон розглядається як окрема господарююча система, що має чітко визначені межі своєї території, власні органи управління, матеріальну та фінансову основу. Функціонування регіону відбувається відповідно до законодавчих актів, спрямованих на досягнення стратегічних і тактичних цілей і завдань держави [1].

Конкурентоспроможність економіки окремого регіону забезпечують здатність його суб'єктів економічної діяльності постійно забезпечувати собі максимальні конкурентні переваги, вести конкурентну боротьбу та оптимально використовувати наявні ресурси (потенціал) регіону.

Регіон у національній економіці

Регіон у національній економіці характеризують і об'єднують такі фактори:

- територіальні;
- органи управління;
- фінансова та матеріальна основи діяльності;
- спільність економічних інтересів та економічна співпраця;
- релігійні та моральні цінності;
- історичні та політичні особливості, що об'єднують регіон [2,3].

Цікавим є визнання конкурентоспроможності регіону як конкурентоспроможності найбільш ефективних видів економічної діяльності та розвиток нових економічних можливостей для використання існуючих та створення нових високо потенційних конкурентних переваг, які можуть бути технологічними, конструктивними, інформаційними, кваліфікаційними, управлінськими та інші.

Конкурентна спроможність регіону досягається за рахунок вже існуючих та новостворених суб'єктами регіону конкурентних переваг [4].

З позицій визначення місця формування конкурентних переваг регіону для підсилення конкурентоспроможності на міжнародному рівні має важливе значення для забезпечення конкурентоспроможності національної економіки.

Формування конкурентних переваг полягає в здійсненні важливих видів діяльності з меншими затратами або більшою ефективністю та передбачає чотири етапи: підготовчий, проектний, впровадження нових конкурентних переваг та аналіз результатів цього впровадження. На підготовчому етапі проводиться аналіз інформації, необхідної для формування нових конкурентних переваг, виявлення потенційних конкурентних переваг та їх посилення. На проектному етапі обґрунтовуються необхідні вимоги та проекту нової конкурентної переваги. Далі йде впровадження конкурентної переваги та проводиться аналіз результатів впровадження [5].

Формування конкурентних переваг економіки регіону це діяльність направлена на підвищення конкурентоспроможності регіону в умовах негативного впливу чинників конкуруючого зовнішнього середовища.

Бути конкурентоспроможним це: задовольняти потреби споживачів краще, ніж конкуренти, покращувати якість товару та послуг, скорочувати виробничі витрати, покращувати відносини з постачальниками та споживачами і оптимізувати організацію виробничої діяльності, максимально адаптованої до швидких змін на споживчому ринку.

1. Коноплицький В.А. Економічний словник. Тлумачно-логічний. / Коноплицький В.А., Філіна Г.І. – К.: КНТ, 2007. – 580 с., 2. Мельник С.А. Управління регіональною економікою: Навч. Посібник. / Мельник С.А. – К.: КНЕУ, 2000. – 124с., 3. Калитчак Р.Г. Регіоналізм у європейських інтеграційних процесах. / Калитчак Р.Г. – К.: Знання, 2007. – 303 с., 4. Орлов П.А. Проблеми оцінки та розвитку конкурентних переваг/ Орлов П.А., Уванова О.Ю. // Конкурентоспроможність: проблеми науки і практики: Монографія. Х. ВД «ІНЖЕК», 2006. -248с. Укр./Рос. Мова., 5. Портер М. Конкурентное преимущество: Как достичь высокого результата и обеспечить его устойчивость / Майкл Е. Портер; Пер. с англ. – М.: Альпина Бизнес Букс, 2005. – 715 с.